

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N° 174.**

50de Møde.

Onsdagen den 10de April.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.) Jeg troer derfor ikke, at det just havde været nødvendigt at fremkomme med de Formaninger i denne Anledning, som den ærede Rigsdagsmand har fundet sig foranlediget til. Jeg troer, at det havde været saa meget mindre nødvendigt, som han derved vilde have undgaaet, efter min Formening, at gjøre nogle ikke ubetydelige finantstielle Feil; thi, hvad han isærdeleshed meente at maatte gjøre opmærksom paa, var det aldeles Urigtige i at ville indføre denne Skat for kort Tid eller et enkelt Aar, Noget, som skulde være aldeles urigtigt, og endog saa, som han udtrykte sig, ikke havde fundet Sted, fordi det vilde medtage Størstedelen af hvad en saadan Skat maatte indbringe. Det gjør mig ondt, eller, rettere sagt, det er mig hjært (Katter), at jeg kan troste ham med, at der ikke blot er eet, men flere Tilfælde i Finantshistorien, hvor denne Skat har været indført for en meget kort Tid; ja, hvor man ikke vidste, om denne Skat blev indført blot for eet Aar. Jeg skal nemlig gjøre ham opmærksom paa — jeg vil ikke gaae tilbage til den ældre Finantshistorie, hvor jeg skulde kunne fremføre flere Exempler paa, at denne Skat er bleven indført for eet Aar — jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at, da den store Indkomstskat første Gang blev indført i England, hed det udtrykkeligt i Loven, at den ikke skulde vedvare længere, end saalænge Krigen varede; og Ingen kunde da vide, om den vilde være i eet, to eller hvormange Aar; dernæst, at, da Skatten, efterat den var udløben i 1814, efterat Pariserfreden var bleven undertegnet, panny maatte indføres, forlangte man kun Bevilling paa at indføre den i eet Aar; og endelig, at, da Peel i 1842 atter fremkom med sit Forslag om at indføre Indkomst-

skatten i England, var det udtrykkeligt kun paa 3 Aar, saa at der er Exempler nok paa, at denne Skat er bleven indført paa kort Tid. Men, naar han har tilføiet, at det vilde være urimeligt at indføre en saadan Skat for en kort Tid, men at man maatte gjøre det for en længere Tid, hvoraf Følgen altsaa vilde være, at Statens Indtagter i en længere Tid vilde afhænge af denne Skats Provenuer, saa forekommer det mig, at det ikke let lader sig forklare, hvorledes han kan mene, at det skulde være forbundet med saa overordentlig store Vanfælgigheder ikke blot ganske noagtigt, men selv tilnærmelsesviis at bestemme, hvad denne Skat vil indbringe; thi det er Noget, som gjælder om de allerfleste Skatter, selv om de directe, men i høieste Maade om de indirecte, at Ingen nøiagtigt kan bestemme, hvad de ville indbringe. Vilde den ærede Rigsdagsmand altsaa sige, at dette gjælder om Indkomstskatten mere, ja betydeligt mere end om nogen anden Skat, vilde det netop være usforsvarligt at indføre den for en længere Tid, og saa vilde det netop være det Rette at indføre den for en kort Tid, fordi man langt lettere kan undvære eller idetmindste paa andre Maaader kan søge at komme til Regres af, hvad man savner i et enkelt Aar, end af hvad man skulde komme til at savne for en længere Tid. Hvad der af den ærede Rigsdagsmand blev anført om, hvorfor Indkomstskatten ikke hos os kunde indføres, nemlig, fordi Hartkornsskatten trykker saa haardt, vil jeg tilstaae, at jeg ikke ganske har kunnet opsatte. Jeg kan ikke dele hverken den Anskuelse, man har havt i lang Tid, at, naar man trængte til Afgifter, kunde man, saa at sige, læsse dem paa Hartkornet. Jeg har havt en modsat Anskuelse, som jeg saameget mere tør beraabe mig paa allerede i lang Tid at have havt, som jeg flere Gange har udtalt den i de Roeskildse Stænder. Jeg har i lang Tid erkjendt og udtalt, at jeg troer, at